

популяризацію на рівні держави в якості основного принципу діяльності вітчизняних підприємств, а також розробку комплексу заходів з їх впровадження.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 січня 2020 р. № 66-р / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/66-2020-%D1%80#Text> (дата звернення: 13.11.2021).
2. Шевченко О.В. Регулювання політики корпоративної соціальної відповідальності: практика країн-членів Європейського Союзу. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. 2014. № 122. С. 12–21.
3. Мінц О. Ю., Камишнікова Е. В. Імплементція міжнародних стандартів у сфері корпоративної соціальної відповідальності на промислових підприємствах України. *Ефективна економіка*. 2019. № 9. С. 1–9.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Нескороджена Л. Л.

ОГИР ДІАНА ВІТАЛІЇВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ВІДНОСИНИ УКРАЇНИ ТА ЄС

Відносини між Європейським Союзом та Україною сформувалися ще 30 років тому – у грудні 1991 року, при визнанні незалежності України Нідерландами. Майже з тих самих пір і зародилася ідея вступу нашої держави до складу ЄС [1].

Спираючись за зовнішню політику та пріоритети України, стає зрозумілим, що вступ до Європейського Союзу – це крок до подальшого розвинення економіки, вдосконалення технологічної сфери, налагодження іноземного співробітництва та підвищення конкурентоспроможності нашої країни.

Беручи свій початок з часів Революції гідності, питання євроінтеграції залишається досить гострим і до сих пір.

У зв'язку з діями зі сторони Російської Федерації на Сході та Півдні України, впродовж останніх років ситуація у нашій країні постає одним з головних питань Спільної зовнішньої та безпекової політики, започаткованої Договором про Європейський Союз.

Як ми бачимо на практиці, підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС 2014 року виявилось неефективним у зв'язку

з відсутністю належних ресурсів та потенціалу в Україні. Нагальним є питання складення нової угоди, яка б враховувала всі проблемні моменти.

У вересні 2020 р. Президент В. Зеленський заявив, що «Україна хоче повної інтеграції до ЄС. Ми – європейська країна й можемо багато чого дати Європі, працюючи спільно... тож було б логічно, якби Україна стала повноправним членом Європейського Союзу» [3].

Однак, незважаючи на прагнення та зусилля України до інтеграції з Європейським Союзом, залишається багато відкритих питань та проблем, що перешкоджають цьому процесу. Такими виступають зокрема довготривалі українські проблеми боротьби з корупцією і реформування судової системи. Вони не зникають з порядку денного відносин Україна-ЄС [2].

Громадська думка щодо євроінтеграції залишається досить неоднозначною. Формування позитивного погляду на вступ до ЄС- це ще одна ціль напрямку роботи влади. Поєднати в одне ціле побудову держави на принципах та цінностях, притаманних Європейському Союзу, та збереження духовності і моралі українського народу – головне завдання та критерій для успішної євроінтеграції.

У нинішніх реаліях виникає все більше і більше нових аспектів партнерства на шляху до євроінтеграції. Зокрема, боротьба з COVID-19 породжує збільшення та поглиблення взаємодії у сфері охорони здоров'я та фармацевтики, розробці та використанні нових технологій у повсякденному житті.

Знавці та вчені зауважують на секторальній інтеграції, тобто на поступовому входженні різних галузей економіки та промисловості України на арену ЄС.

Мені вбачається доволі логічним такий спосіб інтеграції, оскільки це дозволить поступово оновлювати та розбудовувати Україну у всіх напрямках. Такий процес не буде досить різким та має більше шансів на успіх. Також у таких спосіб можна виділити головні напрямки партнерства, що потребують негайних змін та підтримки зі сторони ЄС.

Безперечно, співробітництво України та ЄС у сферах енергетики, екології, цифрового ринку та банківського сектору дадуть багато переваг та можливостей, наприклад, це допоможе підвищити транзитний потенціал та подолати монополію у сфері транспортування газу. На даний час чітко відчувається брак як технічних, так і фінансових ресурсів, програм економічного розвитку, існування певних бар'єрів у транспортуванні товарів та пасажирів, відсутність налагодженого механізму державної політики у сфері екології.

Секторальна інтеграція – це складний та багаторівневий процес, який охоплює як і внутрішні реформи, так і окреслення

чітких вимог та напрямів міжнародного співробітництва. На сьогоднішній день зроблено немало кроків до євроінтеграції та посилено партнерські відносини з Євросоюзом. Але існуючі проблеми як всередині держави, так і поза її кордонами дещо гальмують процес.

На мою думку, для подальшої вдалої та продуктивної співпраці з Євросоюзом потрібно провести низку реформувальних у політико – правовій сфері, розширити співробітництво у науково-технічних сферах, вжити всі можливі заходи для подолання корупції всередині держави, вийти на новий рівень європартнерства, що відповідає нинішнім реаліям та поточній ситуації в Україні та забезпечити доступ українських товарів до євrorинків.

Список використаних джерел

1. Артёмов І. Проблеми і перспективи входження України в Європейський Союз : навчально-методичний посібник. Ужгород, 2007.
2. Зокрема в березні 2020 р. GRECO критично оцінила стан боротьби з корупцією в Україні. З її рекомендацій, наданих у 2017 р., Київ виконав 5, частково – 15 і не виконав – 11. Докладно див. : Рада Європи: Антикорупційна реформа в Україні і надалі лише на папері. – DW, 26 березня 2020р. URL: <https://www.dw.com/uk>
3. Інтерв'ю Президента України словацькому економічному виданню Hospodárske noviny від 23 вересня 2020 р. Офіційне Інтернетпредставництво Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/news/intervyu-prezidenta-ukrayini-slovackomu-ekonomichnomu-vidann-63881>

Науковий керівник: д.ю.н., професор, професор кафедри Сурілова О. О.

ПУСТОВОЙТЕНКО АНАСТАСІЯ ОЛЕГІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗОНА ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС – РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Європейський Союз запровадив для України автономний режим торговельних преференцій ще до набрання чинності Угодою про асоціацію. З боку ЄС це було одностороннє скасування імпорتنих мит, що стосується 94,7% усієї промислової продукції та 83,4% сільськогосподарської продукції, що імпортується Європейським Союзом з України (чинний до 1 січня 2016 року). Тимчасове застосування Угоди про асоціацію між Україною та ЄС в частині поглибленої та всеохоплюючої